

Tazagül Zakirova

(1949)

Tazagül Zakirova, 1949 yılında Suzak ilçesinde doğdu. Liseden sonra Oş Pedagoji Enstitüsünün bitirdi. Redaksiyonlarda, il televizyon ve radyolarda

çalıştı. Kırgız kültürüne emeği geçmiş emektar, Yazarlar Birliğinin üyesi, birkaç şiir kitabının yazarıdır.

Şiirler

KURMANBEKTİN MÜRZÖSÜNDÖ
CAZILGAN IR

Bizdin köödön kökölögön el biylep,
Keldi kezek, başın iyet er cürök.
Torgoy sayrayt kök kadangan topçuday
Bugün bizge caz, saratan keldi dep.

Caz, saratan ısılagan süyüüdön,
Barat nedir küzdün celin sagınp.
Kurmanbektin mürzösünö gül öngön,
Caştık özü ömür üçün cañılık!

Eç kim bilbeyt bul düynönü kim açtı,
Eskerüü da, memuar da suraştı.
Kara-Almanın boorundayı babalar
Kök börügö tartıp ketti ulaktı.

At calında öttü ömür kanattuu,
Teltoru at aalam cügün kötöröt.
Seytek bolup Kurmanbektin kulunu
Asabasın kırıgızımdın kötöröt.

Kurmanbektin Koş-Añında Koy-Küröñ,
Gülazıktı kamday kelgen Akkan dos!
Teyitbek han, ata emes bir kurgur -
Ötkön kılım, teñsiz zaman kayır koş!...

Cıldızdın ırı ugulbas,
Şıbrgak caandın tünü ele.
Cat sezim butka cıgılbas...
Cürögün küyböyt tim ele?!

Unutup taanış obondu
Tün içi sütak sayragan.
Beytaanış saga bolombu?
Colukpay çaşap kayradan...

Ugulbas ırday köktögü,
Ubakıt bütün çektegen.
Ümüttüü çırak öçpödü
Uzakka uçup kök menen.

Maktabaymın közüñdü ce kaşındı,
Kara debeym buurul baskan çaçıñdı.
Elesıñdı köz aldıma keltirip,
Arga tappay katıram öz başımdı.

KURMANBEK'İN MEZARINDA
YAZILAN ŞİİR

Bizden büyük halkları yönetip,
Zamanı geldi, boyun eğer cesur yürekli.
Küçük, düğme gibi yeşeren Turgay öter
Bugün bize bahar, yaz sıcaklığı geldi diyerek.

Bahar, sıcaklığın ısıttığı aşktan,
Neden güz rüzgârına özlem duyar.
Kurmenbek'in mezarında gül bitmiş,
Gençliğin kendisi, ömür için yeniliktir!

Hiç kimse bilmez bu dünyayı kim açtı,
Bu konuda hem hatıra, hem de anı istediler.
Kara Alma'nın bağrındaki atalarımız,
Gökbörü oynamak için götürdüler oğlağı.

At üstünde geçti kanatlı ömürleri,
Teltoru at tüm dünyanın yükünü taşır.
Seytek olup Kurmanbek'in yavrusu
Kırgız'ımın sancağını taşır.

Kurmanbek'in Koş-Añ'ında, Koy Küröñ,
Yol erzağını hazırlayıp gelen Akkan dost!
Teyitbek Han, ata değil bir başbelası;
Geçen asır, unutulmaz zalim zamandı!...

Yıldızın ünü duyulmaz,
Hafif yağmurlu gece idi.
Yad seziler ayağa kapanmaz...
Yüreğin hiç bir şekilde yanmaz?!

Unutup tanıdık ezgiyi
Gece yarısı sütak kuşu ötmüştü.
Sana yabancı mıyım?
Rastlamadan yaşamış gibi yeniden...

Gökteki duyulmayan şarkı gibi,
Vakit tamamen sınırladı.
Ümit dolu mum sönmedi
Uzaklara uçup gökyüzünde.

Övmüyorum ne gözünü ne de kaşını,
Kara demiyorum aklar düşen saçını.
Hayâlini gözümde canlandırıp,
Çaresiz bir halde düşüncelere dalarım.

Suluulardan, sılıktardan bölünüp,
Sen cürösün maga özgöçö körünüp.
Bul bakıttı etiyetteym, bir künü
Sımap bolup çaılçuday tögülüp.

Çaçtarımdı caltıldata taranıp,
İzdep kelem tuş-tarabım karanıp.
Elesteterteli-keç özüñdü
Sen taraptan men tarapka cel ağıp.

A balkim, sen gül izdebey, ır izdep,
Düyüm güldön taanış nazik ün izdep,
Cürgöndürsün, çakmaksız dürt canalbay
Cürögünö ıyık kadir tün izdep.

Başaldı beker bu oyun,
Cağımsız caan tünündö,
Kızıksız menin comogum,
Kıyalkeç can dep tüşünbö.

Buzuldu dostuk köpürö,
Basılбай caagan camgırdan!
Çaşaarsın emi ökünö
İşeniç sokur azgırgan.

Dülöy tün bolçu tumanduu,
Cıldızdın ırı ugulbas.
Cazbaysın emi kumardı
Sanaanın toru buzulbas...

Cañırbayt külkü tün carıp,
Oygotot ıkşoo sezimdi,
Uragan dubal - kızganiç,
Caştabayt bermet közüñdü.

Süyüü da emi örttöböyt
Tutantıp erin künökör.

Çaşoondı kubanç körkötöböyt
Caz menen kış dep kün ötür.

Tumanduu tündö bu oyun,
Başaldı beker, başaldı!

Irdan köröm uuz sezim şoolasın,
Tunguç perzent ak mamanı emgendey.
Arıp-çarçap ulam aytıp toobasın,
Çöldön tooluk toosun eñsep kelgendey.

Irdan köröm bulut çelgen biyikti,
Capıstıktı tereñdikke çumkugan.
Mahabattı, maanayı pas küyüttü
Sanaa toroyt, şayırılıkka umtulam.

Irdan köröm cıluu, nazik sezimdi,
Süyüü otun kuykalaçu aptabı.
Irdap aytam saga arnagan sözümdü,
Tündö türö irdap cazıp capcañı!

Güzellerden, naziklerden ayrılıp,
Sen varsın benim için farklı görünüp.
Bu mutluluğu korurum, bir gün
Cıva gibi dağılıp gidecekmişçesine.

Saçlarımı parlatarak tarayıp,
Arar gelirim etrafıma bakınıp.
Hatırlatır gece gündüz seni
Senden bana doğru rüzgâr esip.

Belki de, sen çiçek aramayıp, şarkı arayıp,
Deste çiçekten tanıdık bir nazik ses arayıp,
Yaşıyorsundur; tutuşturmadan yanamayıp
Yüreğin için kutsal kadir gecesi arayıp.

Bu oyun boşuna başladı,
Hoş olmayan yağmurlu gecede,
İlginç değil benim masalım,
Hayâlcı bir insan diye düşünme.

Yıkıldı dostluk köprüsü,
Aralıksız yağın yağmurla!
Yaşarsın artık pişmanlık içinde
Kör ümittir yoldan çıkaran.

Sağır bir gece idi sisli,
Yıldızların sesi duyulmaz.
Kalbimi kazabamazsın artık,
Kederin ağından kurtulunmaz...

Yankılanmaz kahkahalar geceyi yarıp,
Uyandırır mayışmış duyguları,
Yıkılan duvar; kıskançtır;
Yaşartmaz inci gibi gözlerini.

Aşk da artık yakmaz
Tutuşturup günâhkâr dudakları.

Yaşamını kıvanç süslemez
Yaz ve kış derken günler geçer.

Sisli bir gecede bu oyun,
Başladı boşu boşuna!

Şiirlerde görürüm saf duyguların ışığını,
İlk çocuğun beyaz memeyi emmesi gibi.
Bitkin düşüp tekrar edip tövbesini,
Dağlı insan, çölden dağlarını arzu edip gelmiş gibi.

Şiirlerde görürüm bulut kaplayan yüksekleri,
Alçakları derinliklere bastıran.
Aşkı, yüzü asık kederi
Deriler sarar, mutlu olmaya çabalarım.

Şiirlerde görürüm sıcak, zarif duyguları,
Aşk ateşini körükleyen sıcaklığı.
Şiirlerde söylerim sana adadığım sözlerimi,
Geceleri defalarca yeni şiirler yazıp!